

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ
ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ເລກທີ 521 - - /ຄຂປກ
ວັນທີ 23 FEB. 2007.....

ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ ສະບັບເລກທີ 03/99/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.
- ອີງຕາມດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ສະບັບເລກທີ 66/ນຍ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 1999.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ :

ໝວດທີ I
ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 01: ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງໃນການອອກຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບ
ຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ບັນດາຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ຕ່າງໆ ໃນທົ່ວ
ປະເທດ ມີການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດ
ຂີ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ເພື່ອຕອບສະໜອງການບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ
ໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ, ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ
ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 02: ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ວາງລະບຽບຫຼັກການອັນຈຳເປັນຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນກໍ່ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນວາງເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ສຳລັບການຄັດເລືອກເອົາທີ່ຕັ້ງ, ການອອກແບບການກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸດຂະອະນາໄມ, ການສ້າງແຜນການ ແລະ ວິທີການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 03: ນິຍາມຄຳສັບ

1. ອົງການຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນອົງການລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຊີ້ນຳໃນການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນລະບຽບນີ້. ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກອບດ້ວຍ ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ, ພະແນກ ຄຂປກ ແຂວງ, ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງ, ຫ້ອງການຄຂປກ ເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ.
2. ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດ ແມ່ນສະຖານທີ່ຖິ້ມ ຫຼື ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແບບທຳມະຊາດຊຶ່ງບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງ, ບໍ່ມີຮົ່ວປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ສັດ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນສະໜາມ, ຍັງບໍ່ທັນຮັບປະກັນໄດ້ທາງດ້ານ ສຸດຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ອາດມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການຄວບຄຸມ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດ ແຕ່ມີຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ມີຮົ່ວປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ສັດ, ແຕ່ລະໄລຍະອາດຈະມີການກວາດຫ້ອນ ແລະ ຝັງຖິ້ມດ້ວຍດິນເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສຸດຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
4. ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸດຂະອະນາໄມ ແມ່ນສະຖານທີ່ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການວາງແຜນ ແລະ ກໍ່ສ້າງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ, ມີການຄຸ້ມຄອງ, ມີລະບົບປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ສັດ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນສະໜາມ ແລະ ມີການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ດ້ວຍວິທີການຝັງຖິ້ມດ້ວຍດິນດີ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສຸດຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 04: ການກຳນົດໃຫ້ມີສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ໃນບັນດາຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ຕ່າງໆ ຕ້ອງໃຫ້ມີສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສຳລັບຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຂອງຕົນຢ່າງຄັກແນ່; ສະໜາມດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບເອົາປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຂອງຕົນ. (ຢ່າງນ້ອຍກໍ່ຕ້ອງໃຫ້ມີສະໜາມ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດກ່ອນ).

ມາດຕາ 05: ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການວາງແຜນເພື່ອກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ ຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບຽບການ ວ່າດ້ວຍ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ; ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງໄດ້.

ໝວດທີ II

ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 06: ເງື່ອນໄຂໃນການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ການຄັດເລືອກເອົາທີ່ຕັ້ງສຳລັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ຂອບເຂດຂອງສະໜາມ ຮັບປະກັນໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດຕົວເມືອງ ຢ່າງໜ້ອຍ 7 ກິໂລແມັດ ຖ້າແມ່ນເຂດທົ່ງພຽງ ຫຼື 5 ກິໂລແມັດ ຖ້າແມ່ນເຂດພູດອຍ (ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ສຸດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 3 ກິໂລແມັດ).
2. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດສະໜາມບິນ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ກິໂລແມັດ;
3. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ຫຼື ບູຮານວັດຖຸ ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ກິໂລແມັດ;
4. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກ ບ້ານປະຊາຊົນ, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍຮ່ອງ, ຄອງຊົນລະປະທານ, ດິນທາມ, ໜອງ, ອ່າງເກັບນ້ຳ ແລະ ນ້ຳສ້າງ ທີ່ປະຊາຊົນຍັງນຳໃຊ້ຢູ່ ຢ່າງໜ້ອຍ 300 ແມັດ;
5. ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ເໜືອສາຍນ້ຳ ແລະ ຫົວລົມ (ທຽບໃສ່ບ້ານ ຫຼື ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ);
6. ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມຂັງໃນລະດູຝົນ;
7. ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ໂນນທີ່ມີການເຊາະເຈື່ອນງ່າຍ ຫຼື ໂນນທີ່ມີຄວາມຊັນຂອງຫນ້າດິນຫລາຍກວ່າ 30 ສ່ວນຮ້ອຍ;

ມາດຕາ 07: ການປ້ອງກັນນ້ຳໃຕ້ດິນ

ດິນທີ່ຢູ່ພື້ນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງເປັນດິນທີ່ນ້ຳຊຶມບໍ່ໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຈຸດຕຳສຸດຂອງພື້ນສະໜາມ ຫຼື ຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນໃນລະດູຝົນ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ແມັດຂຶ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຈຸດຕຳສຸດຂອງພື້ນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອາດຈະຢູ່ສູງກວ່າລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນ ບໍ່ເຖິງ 2 ແມັດ ກໍ່ໄດ້ ແຕ່ການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂໍ້ທີ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 08: ການຮັບຮອງເອົາທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານ ການຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍແມ່ນພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ (ພະແນກ ຄຊປກ) ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ, ບົນພື້ນຖານ ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ຈາກພະແນກ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຫ້ອງການ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
2. ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຂອງກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງເອົາ ຈາກອົງການປົກຄອງເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການ ຄຊປກ ປະຈຳເມືອງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ, ບົນພື້ນຖານ ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ.

ໝວດທີ III

ການອອກແບບກໍ່ສ້າງ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 09: ການອອກແບບກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຖືກອອກແບບໂດຍບໍລິສັດ ສຳຫລວດ-ອອກແບບ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທົ່ວໄປ.
2. ການກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສຳລັບຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ເປັນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸດຂະອະນາໄມ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີງົບປະມານກໍ່ສ້າງບໍ່ທັນພຽງພໍອາດຈະເຮັດເປັນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປີດ ຫຼື ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການຄວບຄຸມ ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງກ່ອນ ແຕ່ໃຫ້ມີການອອກແບບ ຫຼື ວາງແຜນໄວ້ລ່ວງໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປັບປຸງ ຫລື ຍົກລະດັບໃຫ້ກາຍເປັນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸດຂະອະນາໄມໄດ້ໃນອານາຄົດ.

ມາດຕາ 10: ມາດຕະຖານໃນການອອກແບບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸດຂະອະນາໄມ

ການອອກແບບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸດຂະອະນາໄມ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ໄດ້ ຕາມມາດຕະຖານທົ່ວໄປ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໃຫ້ມີຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມ ສາມາດຮອງຮັບເອົາປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ ຂຶ້ນໄປ;

2. ຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫຼວງ ຢ່າງໜ້ອຍ 200 ແມັດ (ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 50 ແມັດ), ຕ້ອງມີຄົນຄູດິນອ້ອມຮອບ ແລະ ມີການບຸກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນແຖວອ້ອມສະໜາມເພື່ອເປັນສິ່ງປ້ອງກັນລົມພ້ອມທັງເປັນການປັບປຸງບໍລິເວນສະໜາມໃຫ້ສວຍສົດງົດງາມ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະລິມານດິນຖິມຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອທີ່ຈະນຳໃຊ້ຖິມຂີ້ເຫຍື້ອຕະຫຼອດອາຍຸການນຳໃຊ້ສະໜາມດັ່ງກ່າວ(ດິນທີ່ຈະນຳໃຊ້ຖິມຂີ້ເຫຍື້ອອາດຈະມີການສະສົມໄວ້ຢູ່ໃນສະໜາມໃນເວລາກໍ່ສ້າງ ຫລື ຂົນມາຈາກບ່ອນອື່ນກໍ່ໄດ້);
4. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຫ້ວຍ, ຮ່ອງ ຫລື ຮ່ອງນ້ຳຊົ່ວຄາວ ຜ່ານບໍລິເວນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແລວນ້ຳຂອງຫ້ວຍ ຫລື ຮ່ອງດັ່ງກ່າວ ອອກໄປໃຫ້ໄກຈາກຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ;
5. ມີການປັບລະດັບໜ້າດິນບໍລິເວນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອປ່ຽນທິດທາງໃນການໄຫຼຂອງນ້ຳຝົນ ໃຫ້ອອກໄປຈາກຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມຂັງຢູ່ໃນສະໜາມ;
6. ມີລະບົບລະບາຍນ້ຳ ແລະ ໜອງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ເພື່ອໃຫ້ນ້ຳຝົນ ແລະ ນ້ຳເປື້ອນທີ່ໄຫຼອອກຈາກຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຜ່ານຂະບວນການບຳບັດໂດຍອາໄສຂະບວນການທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາກ່ອນຈະປ່ອຍໄປສູ່ຫ້ວຍຮ່ອງ ຫລື ໜອງນ້ຳທົ່ວໄປ (ສຳລັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົວເມືອງໃຫຍ່ ຫລື ເທດສະບານ);
7. ພື້ນດິນບໍລິເວນຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ຢຽບແໜ້ນ ແລະ ປັບລະດັບໃຫ້ມີຄວາມເນີນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນ້ຳເປື້ອນທີ່ເກີດຈາກການເປື້ອຍຂອງຂີ້ເຫຍື້ອສາມາດໄຫຼໄປສູ່ໜອງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໄດ້;
8. ໃນກໍລະນີທີ່ລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນຢູ່ເລິກຈາກຈຸດຕ່ຳສຸດຂອງພື້ນຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອບໍ່ເຖິງ 2 ແມັດ ພື້ນຊຸມດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກປູດ້ວຍດິນໜຽວທີ່ກັນຊຶມໄດ້ ຄວາມໜາຢ່າງໜ້ອຍ 30 ຊັງຕີແມັດຂຶ້ນໄປ ຫຼື ປູດ້ວຍວັດສະດຸອື່ນໆທີ່ສາມາດກັນຊຶມໄດ້;
9. ມີລະບົບລະບາຍອາຍແກັດ ທີ່ເກີດມາຈາກການເປື້ອຍຂອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຝັງໄປແລ້ວນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ວິສະວະກອນທາກລະບຸໄວ້ວ່າ ບໍ່ມີອາຍແກັດພຽງພໍທີ່ຈະເປັນສາເຫດໃຫ້ແກ່ການລະເບີດໄດ້.
10. ມີຮົ່ວອ້ອມຮອບສະໜາມທີ່ດີ ແລະ ມີປະຕູປິດ-ເປີດຢູ່ທາງເຂົ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ລົດຂົນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລວມທັງສັດລ້ຽງຕ່າງໆ ເຂົ້າໄປໃນສະໜາມໄດ້;
11. ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າສູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ທາງພາຍໃນທີ່ດີ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກລະດູການ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລົດຂົນຂີ້ເຫຍື້ອເຂົ້າໄປຫາເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຢ່າງສະດວກ;
12. ມີອາຄານຫ້ອງການທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກລະດູການ ພ້ອມທັງມີຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ອຸປະກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການລ້າງສວ່າຍຕ່າງໆ;

ໝວດທີ IV

ການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 11: ແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນງານຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມຂອງບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຕ່າງໆ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມຢ່າງລະອຽດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ ພະແນກ ຄະນະ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ຢ່າງເປັນທາງການ.
2. ພາຍຫລັງທີ່ແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານຕ່າງໆ ກໍ່ຄືການປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອນັ້ນແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວ.
3. ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 12: ແຫຼ່ງທຶນສຳລັບການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມແຕ່ລະແຫ່ງຈະຕ້ອງຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນສຳລັບການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມ ແລະ ການປິດສະໜາມພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັມຄວາມສາມາດຂອງມັນແລ້ວ.
2. ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ທັງເປັນການຫຼຸດຜ່ອນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມສາມາດເກັບຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຜູ້ທີ່ນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອມາກຳຈັດໄດ້ໃນອັດຕາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.
3. ໃນກໍລະນີທີ່ລາຍຮັບທີ່ເກັບໄດ້ຈາກການບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອນັ້ນຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງ ໃນການດຳເນີນງານຢູ່ໃນສະໜາມ ແມ່ນໃຫ້ຂຶ້ນແຜນຂົງບປະມານຂອງລັດ ຫລື ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນອື່ນມາຊ່ວຍຖິ້ມຊຸມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອ.

ມາດຕາ 13: ຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

1. ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງເປັນຜູ້ຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເປືອງຕ່າງໆ ແລະ ກຳນົດອັດຕາຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແຕ່ລະປະເພດທີ່ເອົາເຂົ້າໄປກຳຈັດຢູ່ໃນສະໜາມຂອງຕົນ.
2. ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສາມາດດັດແກ້ ຫລື ປັບປຸງອັດຕາຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍອີງຕາມສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ສະພາບຄວາມເປັນຈິງຕ່າງໆ.

3. ອັດຕາຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ກຳນົດອອກ ຫລື ປັບປຸງໃໝ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະຈະຖືກນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ແລະ ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
4. ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງທັງຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕະຫລອດຮອດປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕາມສັນຍາ ຫລື ຈ່າຍໃນເວລາທີ່ຕົນເອງເອົາຂີ້ເຫຍື້ອໄປກຳຈັດ.

ໝວດທີ V

ຫຼັກການໃນການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 14: ຫຼັກການທົ່ວໄປໃນການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມແຕ່ລະແຫ່ງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງ ຫລື ການດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຫຼັກການ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຕ້ອງກຳນົດວັນ ແລະ ເວລາໃນການເປີດ-ປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງຄັກແນ່ ແລະ ຕ້ອງຮັບບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ໃນໄລຍະຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກເທົ່ານັ້ນ.
2. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີພະນັກງານຮັບຜິດຊອບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໂດຍໃຫ້ມີຜູ້ປະຈຳການຢູ່ໃນສະໜາມ ໃນຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ໃຫ້ການແນະນຳວິທີການໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ.
3. ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເທົ່ານັ້ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ຂອງຂຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນແຕ່ລະວັນ ກໍຕ້ອງກຳນົດຈຸດຄັກແນ່ ແລະ ໃຫ້ເສຍ ເນື້ອທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.
4. ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ໃຊ້ວິທີການຝັງປົກດ້ວຍດິນ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນຕ້ອງກວດທ້ອນ ແລະ ຢຽບແໜ້ນ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງນຳເອົາດິນດີມາປົກ ຄວາມໜາຢ່າງໜ້ອຍ 15 ຊັງຕີແມັດ ແລ້ວຂຶ້ນຢຽບໃຫ້ແໜ້ນດີຕື່ມ. ການຝັງປົກຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງຕໍ່ອາທິດ.
5. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີການເກັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົກເຮັ່ຍຊະຊາຍອ້ອມຮອບສະໜາມແລ້ວ ນຳໄປກຳຈັດຢູ່ເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງໜ້ອຍອາທິດລະຄັ້ງ.
6. ຫ້າມຈູດຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ຖ້າເກີດມີໄຟໄໝ້ ຕ້ອງມອດໃນທັນທີທັນໃດ ໂລດ, ຕ້ອງມີການຕອບສະໜອງນຳຢ່າງພຽງພໍເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການມອດໄຟ.

ມາດຕາ 15: ການໃຫ້ບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ໂດຍທົ່ວໄປ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຂອງບັນດາຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຕ່າງໆ ຈະຮັບບໍລິການກຳຈັດແຕ່ປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ຫຼື ຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຄົວເຮືອນຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ວ່າ ຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວຈະຖືກສົ່ງມາຈາກສ່ວນບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງຂອງ

ລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ. ການຮັບບໍລິການ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດອື່ນ ແມ່ນໃຫ້ອີງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຕົວຈິງຂອງສະໜາມ ແຕ່ລະບ່ອນ.

ມາດຕາ 16: ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທາງດ້ານການແພດ

ຂີ້ເຫຍື້ອທາງດ້ານການແພດ ເຊັ່ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອ, ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຂອງມີຄືມ ແລະ ອື່ນໆຕ້ອງໄດ້ກຳຈັດຢູ່ໃນຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພິເສດຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນສະເພາະເພື່ອກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດດັ່ງກ່າວ, ການກຳຈັດຕ້ອງໄດ້ຝັງປົກດ້ວຍດິນດີໃນທັນທີທີ່ຖອກຂີ້ເຫຍື້ອລົງໃນຊຸມແລ້ວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ທີ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກໄດ້ວາງອອກ.

ມາດຕາ 17: ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ

ຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອບັນຈຸສານພິດ, ເຄມີ, ວັດຖຸໄວໄຟ, ວັດຖຸລະເບີດ ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງໄດ້ກຳຈັດຢູ່ໃນຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພິເສດທີ່ສ້າງຂຶ້ນສະເພາະເພື່ອກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍແຕ່ລະປະເພດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ມາດຕາ 18: ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈາກອຸດສາຫະກຳ

1. ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໃຫຍ່ຕ່າງໆ ຕ້ອງພົວພັນ ຫລື ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຈັດການຂອງ ແຕ່ລະໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານຂອງຕົນ ເພື່ອທຳການສຳຫລວດ ກ່ຽວກັບການເກີດຂຶ້ນຂອງຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ໃນແຕ່ລະໂຮງງານເພື່ອກຳໄດ້ ປະເພດ ແລະ ປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອສະເລ່ຍປະຈຳວັນ ທີ່ຈະໄດ້ນຳໄປກຳຈັດ.
2. ອົງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫລວດຂ້າງເທິງນັ້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ແຕ່ລະບໍລິສັດ ແລະ ໂຮງງານຕ່າງໆ ວ່າຈະກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ດ້ວຍວິທີການໃດ. ຂີ້ເຫຍື້ອອາດຈະຖືກກຳຈັດ ຢູ່ທີ່ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນທີ່ສາມາດປ້ອງກັນສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້.

ມາດຕາ 19: ການກຳຈັດນ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນ

ທຳມນ້ຳເອົານ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດໄປກຳຈັດໂດຍກົງຢູ່ຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ. ຖ້າຕ້ອງການນຳເອົານ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ແລະ ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນ ໄປກຳຈັດຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ຕ້ອງໄດ້ສ້າງໜອງບຳບັດສະເພາະຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ໜອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ເຂດທີ່ບໍ່ສາມາດໄຫຼຊຶມສູ່ນ້ຳໃຕ້ດິນໄດ້.

2. ກໍລະນີ ບໍ່ມີໜອງບຳບັດ ຈະຕ້ອງໄດ້ກະກຽມຊຸມສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງຖືມດ້ວຍວັດຖຸພິເສດສະເພາະ (ຂີ້ເຖົ້າ, ຖ່ານ, ດິນຊາຍ...) ໃນທັນທີທີ່ປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນຈາກວິດຖ່າຍ ຫລື ຂີ້ຕົມນ້ຳເປື້ອນລົງໄປໃນຊຸມດັ່ງກ່າວແລ້ວ.

ມາດຕາ 20: ການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານ

ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ຕ້ອງໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ວິທີການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການອະນາໄມທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຕ້ອງຕອບສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແລະ ຊຸດປ້ອງກັນແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 21: ການຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ

ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ອາດຈະອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ທີ່ ເຂົ້າມາຊອກຄົ້ນເອົາສິ່ງຂອງນັ້ນມີການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຕົນເອງ, ລວມທັງ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ພາຍໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຢ່າງຄັກແນ່.

ໝວດທີ VI

ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ມາດຕາ 22: ການປິດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອບາງສ່ວນ

ເມື່ອເຫັນວ່າຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃດໜຶ່ງຂອງເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທາກບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອເຕັມຕາມຄວາມສາມາດຂອງມັນແລ້ວອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຈະຕ້ອງໄດ້ທຳການປິດຊຸມ ດັ່ງກ່າວແລ້ວເປີດຊຸມໃໝ່ ເພື່ອຮອງຮັບເອົາຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຈະນຳມາກຳຈັດ. ພາຍໃນເວລາ 6 ເດືອນ ຫຼັງຈາກ ທີ່ໄດ້ມີການປິດຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເກົ່າແລ້ວ ຊຸມດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ທຳການປັບໜ້າດິນ, ຢຽບແໜ້ນ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ຫຼື ວິທີການໃນການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ມາດຕາ 23: ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນການປິດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດໃນເມື່ອຊຸມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດທີ່ມີ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຕັມຕາມຄວາມສາມາດຂອງມັນແລ້ວ. ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ຫຼື ວິທີການ

ໃນການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ຈາກ ພະແນກຄຸປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນ ຫລວງ.

ມາດຕາ 24: ມາດຕະຖານໃນການອອກແບບສຳລັບການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ການອອກແບບສຳລັບການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໂດຍວິສະວະ ກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ຊັ້ນສຸດທ້າຍຂອງເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຕັມແລ້ວ ຕ້ອງກວາດ, ຢຽບແໜ້ນ ແລະ ປັບໃຫ້ມີ ຄວາມເນີນຫຼາຍກວ່າ 3 % ຂຶ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລະບາຍນ້ຳຝົນອອກຈາກບໍລິເວນດັ່ງ ກ່າວ.
2. ຫຼັງຈາກປັບໜ້າດິນແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ຖິ້ມດ້ວຍດິນປູກຝັງ ໃຫ້ມີຄວາມໜາຢ່າງໜ້ອຍ 60 ຊັງຕີແມັດ ຂຶ້ນໄປ, ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍອາດຈະຫຼຸດຄວາມໜາລົງເລັກນ້ອຍແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 30 ຊັງຕີແມັດ.
3. ໃຫ້ປູກຫຍ້າ ຫຼື ປູກຕົ້ນໄມ້ປະດັບ ໃສ່ເບື້ອງເທິງຂອງເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວ.
4. ກໍລະນີ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອມີທໍລະບາຍອາຍແກັດ ເວລາຖິ້ມ ຄວນຮັກສາທໍລະບາຍ ອາຍແກັດໄວ້ຄືເກົ່າ.

ມາດຕາ 25: ການບຳລຸງຮັກສາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອພາຍຫລັງປິດການນຳໃຊ້

1. ໃນໄລຍະເວລາ 5 ປີ ພາຍຫລັງການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແລ້ວ, ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງ ສະໜາມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຕິດຕາມ ກວດກາສະພາບສະໜາມ ແລະ ແກ້ໄຂທຸກບັນຫາທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.
2. ຫຼັງຈາກທີ່ ໄດ້ທຳການບຳລຸງຮັກສາພາຍໃນໄລຍະເວລາ 5 ປີ ແລ້ວອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະ ໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງຈັດຕັ້ງການກວດກາ ແລະ ຕີລາຄາສະພາບສະໜາມ. ຄະນະກຳ ມະການກວດກາ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ ພະແນກ ຄຸປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ຂອງຕົນວ່າຈະເຫັນຄວນແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມ ຢຸດຕິການບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ຍັງຈະໃຫ້ສືບຕໍ່ບຳລຸງຮັກສາສະໜາມຕໍ່ໄປອີກ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອປົກ ປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. ພາຍຫລັງທີ່ທ່ານຫົວໜ້າພະແນກ ຄຸປກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ອອກແຈ້ງການ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືແນວໃດແລ້ວ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ກໍຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມນັ້ນ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ໝວດທີ VII

ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳຂອງເອກະຊົນ

ມາດຕາ 26: ການຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງເອກະຊົນ

ບໍລິສັດເອກະຊົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກກໍ່ສ້າງ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳ ເປັນຂອງຕົນເອງ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ (ມີ ແຜນຜັງທີ່ຕັ້ງ, ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຄັດຕິດໄປພ້ອມ) ສະເໜີຕໍ່ ພະແນກ ຄຸຊປກ ປະຈຳແຂວງ ຫຼື ນະຄອນຫລວງ ບ່ອນທີ່ຕົນຈະກໍ່ສ້າງສະໜາມນັ້ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາບົນພື້ນຖານມີການປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີເປັນ ເອກະພາບກັນແລ້ວ ຈຶ່ງນຳສະເໜີ ຕໍ່ທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ຫລື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ຫຼື ອະນຸມັດ ຕາມລະບຽບຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 27: ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງເອກະຊົນ

1. ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນວຽກງານ ຢູ່ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳຂອງເອກະຊົນ ບໍລິສັດທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມຂອງຕົນແລ້ວ ນຳສະເໜີຕໍ່ພະແນກ ຄຸຊປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ. ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານຢູ່ສະໜາມ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບເອົາຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳຈາກພາກສ່ວນອື່ນມາກຳຈັດບໍລິສັດທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມສາມາດເກັບຄ່າບໍລິການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃນອັດຕາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.

ໝວດທີ VIII

ການກວດກາ

ມາດຕາ 28: ການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ພະແນກ ຄຸຊປກ ປະຈຳ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫລວງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທຸກແຫ່ງ ທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຄັ້ງຕໍ່ປີ (ຈົນກວ່າຈະມີແຈ້ງການ ໃຫ້ມີການຢຸດເຊົາການບຳລຸງຮັກສາສະໜາມ) ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການ ທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ໃນການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງ ຄະນະກຳມະການກວດກາຕ້ອງເຮັດບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການກວດກາຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນແລ້ວນຳສົ່ງໃຫ້ ພະແນກ ຄຸຊປກ ເພື່ອພິຈາ

ລະນາ ແລະ ແຈ້ງໄປຍັງອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອທຳການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນ ກໍຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບນຳ.

ມາດຕາ 29: ຄະນະກຳມະການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ຄະນະກຳມະການກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍທ່ານ ຫົວໜ້າ ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງພະແນກ ສາທາລະນະສຸກ, ຫ້ອງການ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຄະນະກຳມະການກວດກາ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງມີສິດເຂົ້າກວດກາ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທຸກແຫ່ງຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ບໍ່ວ່າ ຈະຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 30: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

1. ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ທຸກໆຄົນທີ່ນຳເອົາ ຂີ້ເຫຍື້ອ ມາກຳຈັດ ຫລື ມາຊອກຄື້ນເກັບສິ່ງຂອງຢູ່ໃນສະໜາມຂອງຕົນ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ຫຼັກການຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້. ຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດແມ່ນຈະຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຖືກກ່າວເຕືອນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດ ດ້ວຍປາກເປົ່າ ຫລື ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.
- ຮຽກມາຕັກເຕືອນໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ເຮັດບົດບັນທຶກໂດຍມີການ ກຳນົດ ມາດຕະການປັບໃໝຕ່າງໆເອົາໄວ້.
- ປັບໃໝຕາມມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮຽກໄປສຶກສາອົບຮົມ.
- ຖືກງົດບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອເຂົ້າມາກຳຈັດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າມາຊອກຄື້ນເກັບສິ່ງຂອງຢູ່ ໃນສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ.

2. ເມື່ອກວດພົບວ່າ ອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໄດ້ມີການດຳເນີນງານ ຫຼື ປິດ ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ ຫຼື ວິທີການໃນການປິດສະໜາມ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຫຼື ໄດ້ມີການລະເມີດຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ພະແນກ ຄຂປກ ປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ແນະນຳ ດ້ວຍປາກເປົ່າ ຫຼື ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ທຳການປັບປຸງ ຫຼື ແກ້ໄຂ ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຖ້າວ່າການລະເມີດບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ.
- ຕັກເຕືອນໃຫ້ທຳການປັບປຸງ ຫລື ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ລວມທັງ ການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມ ຮັບຜິດຊອບສູງກວ່າເກົ່າຖ້າວ່າການລະເມີດໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາຍັງ ສືບຕໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ.

- ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ປົດເຂດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ເມື່ອເຫັນວ່າ ການລະເມີດອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຊຶ່ງເປັນການຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ ສຸຂະພາບຂອງຊຸມຊົນ ຫລື ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈົນກວ່າບັນຫາຕ່າງໆຈະໄດ້ຖືກແກ້ໄຂ.
- ສັ່ງໃຫ້ປົດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເປັນການຖາວອນຈົນກວ່າຜູ້ກະທຳຜິດຈະມີການປ່ຽນ ແປງ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຖ້າຫາກ ການລະເມີດ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ແກ່ ສາທາລະນະ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງ ຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫລື ຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ IX

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 31: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ມອບໃຫ້ກົມເຄຫາຜັງເມືອງປະສານສົມທົບກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກບົດ ແນະນຳດ້ານວິຊາການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກລະອຽດເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຢ່າງເປັນເອກະພາບ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຍັງມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງລົງເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.
2. ມອບໃຫ້ພະແນກ ຄຊປກ ປະຈຳ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫລວງ ປະສານສົມທົບກັບອຳນາດການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງສະໜາມ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
3. ສຳລັບສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເກົ່າທີ່ໄດ້ມີການວາງແຜນ, ອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ກ່ອນມີການອອກ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 06 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 32: ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າຈະມີການປ່ຽນ ແປງໃໝ່. ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ຂອງກະຊວງ ແລະ ພະແນກ ຄຊປກ ທີ່ຂັດກັບ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ສົມມາດ ພິລເສນາ